

Publicerad 2016-03-18 20:20 av vibhava-tanha

Mausoleum (Kannibalens doktrin)

Hans medvetande ramlar ur och faller in i liv levda i tid definierad av Det som svarar "Jag". Början som inte kan existera utan slut så hon skådar med kultiverad kärlek på sin avbild, av dåtiden dikterad och dödfödd, förbannelse är kannibalens doktrin; av kött är du kommen, av kött skall du åter bli. I förruttnelsens och förfallets kretslopp var apokalypsen intellektets främsta triumf och han stod med nakna fötter i det höstgulnade gräset.

"Varde ljus" och det var av Mechaniskan och skenet omdefinierade färgen vit innan mörkret förunderligt och tröstefritt imiterade det oändliga. Allts absolut nollpunkt överallt, underinget, simultant, verkan jämsides orsak och i ljusets hastighet är detta sant; att elektroner runt atomkärnor konstituerar Summan av Delar.

Det svarade "Jag" och han skälvde av skräck inför vansinnet, de levande dödas paradig, automatiken i deras livlösa handlande, reaktionärt och av dåtiden bestämt. Detta var deras utopi och i den öppnade han sina ögon, främmande i fiendevärlden utanför hans skinn. Var han verkligen Människa?

Ingen referenspunkt i likströmmens konstanta flöde, vad annat att göra än att aldrig blinka åt strömmen av lik? Och likaväl svarar det "Jag"

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren vibhava-tanha med Poeter.se id #34849 innehar upphovsrätten